

A Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν.

Φ Τ Λ Α Ξ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
 Φρουρᾶς ἑτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος *φρουρᾶς ἐτείας μῆκος*
 Στέγαις Ἀτρειδῶν ἔγκαθεν, κύνος δίκην,
 Ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
 5 Καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρους βροτοῖς
 Λαμπροῦς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι·
 Ἄστέρως, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολῆς τε τῶν·

2. μῆκος δ' ἦν Med. Guelph. Rob. μῆκος δ' ἦν Ald. μῆκος δ' ἦν var. lect. ap. Schol. μῆκος ἦν Turn. Sed illud δ' patet ab iis profectum esse, qui quum veram lectionem non intelligerent, ita legendum putabant: φρουρᾶς ἑτείας μῆκος δ' ἦν κοιμώμενος, quod maxime comprobatur ed. Turn., in qua primi et tertii versus sine puncto distinguitur. Sed neque recentiores hunc locum melius intellexerunt; quum enim Stanl. et Valck. ad Herod. IV, 150. μῆκος conjecissent, hoc certatim receperunt Glasg. Schütz. Both. Blomf., male. Nam μῆκος otiosa prorsus et inutilis foret vocabuli ἀπαλλαγὴ epegesis, quod nulla explicatione eget, μῆκος contra defesso et impatientur expectanti aptissimum est. Recte igitur vulgata defensores nacto est Pauwium, Voss. cur. Aeschyl. p. 13. et Orell. in *Philolog. Beiträge aus der Schweiz*

p. 193. Male autem Pauw. cum Schol. eam ita explicat: τῶν κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἑτείας φρουρᾶς, hoc enim graece non ita dici poterat. Sensus est aut: liberationem ab his laboribus vigiliae annuae, quod voluit Voss., aut: ab his laboribus, a vigilia sc., quae longitudine annua est, quod ipse in Comment. Aesch. p. 3. proposui.

3. ἔγκαθεν Guelph. Ald.

4. νυκτέρων Guelph. Ald. Rob.

5. βροτοῖς θέρους Ven. Flor. Farn. θέρους βροτοῖς Guelph.

7. Hunc versum spurium iudicavit Valck. ad Eur. Phoen. 506., quem secuti Glasg. Schütz. et Blomf. eum uncis incluserunt, Both. omisit. Sed neque tautologiam vel repetitionem otiosam in eo video ullam, nec quidquam probat Achilles Tattius Isagog. in Arati Phaen. p. 81., qui tres versus antecedentes laudant, hunc non addidit; neque in τῶν recte offendit Blomf.